

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

SANTÉ HONORÉ

kermisblijspel in twee delen

door

Gaston van der Gucht

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2008
Nr.1796

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *SANTE HONORE* op te voeren moet de naam van auteur *GASTON VAN DER GUCHT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1989 Toneelfonds J. Janssens/Gaston van der Gucht
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

4 dames - 5 heren

Honoré De Smaele, burgemeester van Smallegem

Honorine, zijn vrouw

Oscar Van Tittelboom, zijn vriend

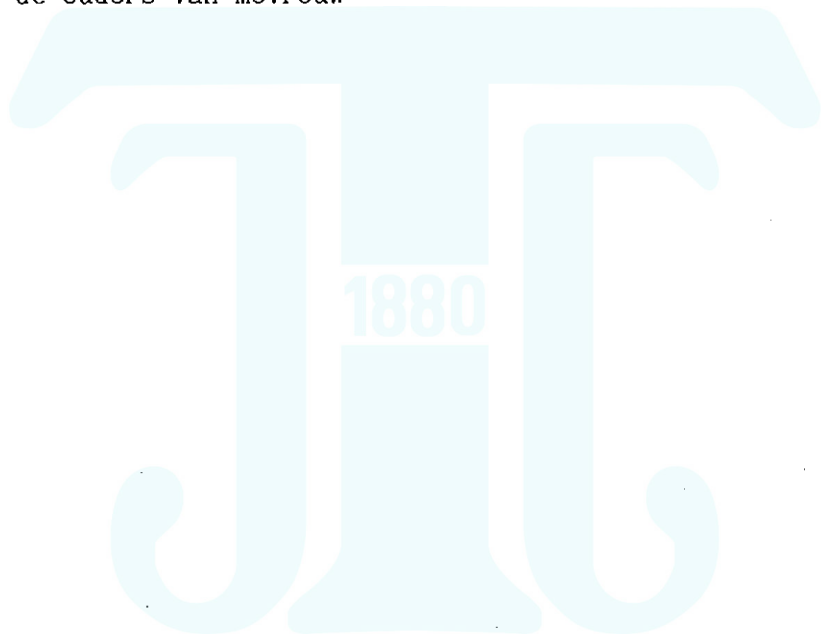
Wim

Zij

Prosper, de wijkagent

Pa }
Ma } de ouders van mevrouw

Mariette

EERSTE DEEL

Honoré De Smaele daalt moeizaam van de trap. Hij is in pyama en kamerjas en een natte doek rond zijn hoofd. Honoré heeft een verschrikkelijke kater. Hij knipt het licht aan en staat daar enkele seconden, alleen hij verlicht, naar iets te zoeken. Hij kan zich schijnbaar moeilijk oriënteren. Hij daalt niet tot beneden. In zijn hand draagt hij een glas. Hij heeft dorst. Dan rinkelt de telefoon. Honoré neemt de telefoon niet op. Hij kijkt wezenloos naar het apparaat en slaat de hand aan het hoofd. Die bel rinkelt hem gek. Dan vliegt de keukendeur open en Mariette schakelt het licht in. Juist als zij de telefoon wil opnemen, is de verbinding verbroken.

MARIETTE : Verdomme, moet ik daar zo voor rennen ? (Wil terug naar keuken gaan, maar ziet Honoré staan in miserabele toestand. Hij ziet er hulpeloos uit.) Jezus, Maria, meneer, wat zie je d'r uit ! Je staat te sterven !

HONORE : (Bekijkt haar vernietigend) Spa, Mariette !

MARIETTE : Spa, meneer ?

HONORE : Spa...en rap !

MARIETTE : Oeioeioei, meneer, de koffie is al gezet.

HONORE : Spa, Mariette.

MARIETTE : Dan heb je een kater van formaat, meneer.

HONORE : (brult) Spa !

MARIETTE : (holt om de Spa) Ik loop al! Straks ben ik mijn neus kwijt.(af)

HONORE : (Gaat op een trap neerzitten.) Mijn hoofd ! Mijn hoofd !

MARIETTE : (Op met Spa-fles) Hier ben ik al met de Spa, meneer. Een hele fles. Koel uit de frigo. Spa...drink hem ijs- en ijskoud !

HONORE : Een glas. Ik drink niet uit de fles.

MARIETTE : Maar je hebt een glas in je handen, meneer. Of zie je dat niet? Oeioeioei, dan moet je het lelijk te pakken gehad hebben. Waar heb je gezeten ?

HONORE : Bij d'hoeren ! (Bij de Miekes)

MARIETTE : Oeioeioei, meneer, voor een katholieke burgemeester. Een burgemeester van de C.V.P. Goede morgen, Europa !

HONORE : Houd uw tetter, Mariette, of mijn hoofd barst uit elkaar. Het is precies of dat je met een mitraillette in mijn hoofd schiet.

MARIETTE : Dan zullen er wel veel hollekens in zijn.

HONORE : Houd uw tetter !

MARIETTE : Ik houd mijn tetter, meneer. (Stilte. Honoré drinkt gulzig)

HONORE : Hoe laat is 't ?

(Mariette antwoordt niet.) Ik vraag u hoe laat dat het is. (idem)

Ik vraag hoe laat het is ! Hoor je mij niet ?

MARIETTE : Ik hoor je wel, meneer. Ik ben niet doof.

HONORE : En dan ?

MARIETTE : Ik houd mijn tetter.

HONORE : Stik.

MARIETTE : Merci, meneer, van 's gelijken.

(Honoré staat recht en wil waar naar de slaapkamer gaan. Mariette slaakt een gil en wijst op Oscar, die verborgen onder een deken of een tafelkleed ligt te woelen.)

HONORE : Wat is 't ? Word je verkracht ?

MARIETTE : Daar ligt iets in de canapé, meneer. Een monster !

HONORE : (Komt naderbij) 't Beweegt !

MARIETTE : Zou het een hond zijn ?

HONORE : Of een aap ?

MARIETTE : (Sluipst naderbij en kijkt onder de deken) 't Is natuurlijk een aap ! 't Is Oscar !

HONORE : Oscar ?... Oscar ?...

MARIETTE : Gelijk dat ik zeg, meneer, Oscar.

HONORE : Wat doet Oscar hier ? In mijne canapé ? Om acht uur in de morgen ?

MARIETTE : Dat moet je niet aan mij vragen meneer, dat zou ik u moeten vragen.

HONORE : Waarom gaat hij niet naar huis slapen ?

MARIETTE : Van hetzelfde laken een broek, meneer.

HONORE : Ik weet verdomme niets meer. Er is een gat in mijn geheugen.

Ik heb een kop als een stramien. Daar valt alles door.

MARIETTE : Jij moet de bloemekens nogal buitengezet hebben, meneer ?

HONORE : Mariette, bemoei je met je eigen zaken. Doe je werk in de keuken. Ik ga mij kleden, want ik moet naar het gemeentehuis en wil direct koffie drinken..Sterke koffie !

MARIETTE : Goed meneer, ik bemoei mij met mijn eigen zaken. De keuken in !

HONORE : En mijn koffie ?

MARIETTE : Hier of daar ? (Bedoelt in woonkamer of in de keuken.)

HONORE : Hier.

MARIETTE : Tot uw orders, kommandant. (grommend af) Het is toch gemakkelijk als je het zo voor het zeggen hebt hé. Arbeiders aller landen, verenig u !

(Mariette af in de keuken. Honoré daalt de trap af en gaat naar de telefoon. Hij lijkt totaal versuft. Hij neemt de hoorn op, maar draait geen nummer. Bovenaan de trap is zijn vrouw - eveneens in peignoir - verschenen. Zij gaat op de bovenste trede zitten en kijkt geamuseerd naar de doening van Honoré.)

RIENTJE : Hallo !

HONORE : (Schrikt en kijkt verdwaasd naar de hoorn.) Hallo.

RIENTJE : Goede morgen.

HONORE : Ben jij het, Honorine ?

RIENTJE : Ja... 't is Rientje.

HONORE : Ha...

RIENTJE : Telefoneren er soms andere ook ?

HONORE : Welke andere ?

RIENTJE : Vrouwen bijvoorbeeld ?

HONORE : Naar mij ? Nooit !

RIENTJE : In ieder geval een geruststelling.

HONORE : Ik wilde net bellen.

RIENTJE : Dat zie ik.

HONORE : Naar jou.

RIENTJE : Leugenaar.

HONORE : Echt waar.

RIENTJE : Je bent dus al op ?

HONORE : Ja, ik heb al een wandeling gemaakt. Ik ben gaan joggen in het park, ik wil dat buikje...

RIENTJE : Dat bierbuikje...

HONORE : Ik wil dat kwijt.

RIENTJE : Honoré, je liegt.

HONORE : Lieg ik ?

RIENTJE : Ja.

HONORE : Hoe weet je dat ?

RIENTJE : Omdat ik het zie.

HONORE : Hoe kan jij nu van in Blankenberge... (Beseft plots dat er iets niet klopt, kijkt in de hoorn...en draait zich dan langzaam om en ziet Rientje.) Oooo... Je bent dus niet in Blankenberge ?

RIENTJE : Neen.

HONORE : Maar dat is niet serieus. Je moest in Blankenberge zijn. Je

ging toch voor veertien dagen van de zee genieten ? Jodium zuigen uit de lucht !

RIENTJE : Ik ben teruggekeerd. Het regent aan de zee.

HONORE : Hewel...water...water...water van onder en water van boven. Het is al dat je moet hebben.

RIENTJE : Ik ben gisteravond teruggekeerd.

HONORE : Gisterenavond al ? Och God ! Dan zul je wel bemerkt hebben dat ik niet thuis was ?

RIENTJE : Dat heb ik inderdaad bemerkt. Niet tot mijn verbazing !

HONORE : Ja, ik moest...

RIENTJE : En tot mijn zoveelste teleurstelling.

HONORE : Ik kon toch niet weten dat je naar huis kwam. Je hebt niet gebeld.

RIENTJE : Jij ook niet.

HONORE : Jij ook niet. (stilte)

RIENTJE : Het was mijn verjaardag, Honoré.

HONORE : Och Here, dat ook nog. Ze moesten dat afschaffen...verbieden... die verjaardagen, zeker op onze leeftijd. Ze moesten er belastingen op heffen....

RIENTJE : Dat is niet vriendelijk, Honoré?

HONORE : Sorry, Maar mijn hoofd is een vulkaan die op uitbarsten staat. Een stuwdam die gaat begeven.

RIENTJE : Dat kan ik mij voorstellen.

HONORE : Jij ?

RIENTJE : Ja, ik heb je horen thuiskomen.

HONORE : Jij lag niet in bed.

RIENTJE : In welk bed, bedoel je ?

HONORE : In ons bed.

RIENTJE : Toch wel.

HONORE : Och God, was ik zo dronken dat ik dat niet meer weet ?

RIENTJE : Maar JIJ lag niet in ons bed.

HONORE : Waar lag ik dan ? Op de mat ?

RIENTJE : Jij lag in het kinderbed te snurken.

HONORE : Jezus, heb je dat al ooit geweten. Een man in 't kinderbed ? In barensnood !

RIENTJE : Zo was het.

HONORE : Ben je boos ?

RIENTJE : Neen.

HONORE : Niet ?

RIENTJE : Een beetje teleurgesteld.

HONORE : Weeral.

RIENTJE : Ja. Vooreerst omdat je mijn verjaardag vergeten bent...

HONORE : En ten tweede ?

RIENTJE : Omdat je niet naar Blankenberge bent gekomen om eens lekker te gaan dineren in een visrestaurant, zoals je beloofd had.

HONORE : Maar dat kon niet, Rientje.

RIENTJE : En waarom niet ?

HONORE : Eerste donderdag van de maand, vergadering in de pro-vincie met de gouverneur.

RIENTJE : Gaat die gouverneur dan nooit met vakantie ?

HONORE : Ja, als de anderen aan het werk zijn. Dat is goedkoper. Of als hij een reisje krijgt op de kosten van de belastingbetaler.

RIENTJE : Honoré, sedert dat wij getrouwd zijn, heb je mij al een hele bijbel leugens wijsgemaakt.

HONORE : Ja ? Dan zijn wij nu aan de handelingen der apostelen.

(Oscar beweegt in de canapé.)

RIENTJE : Hééééé...ligt daar iemand ?

HONORE : (Probeert voor de canapé te gaan staan.) Niemand.

RIENTJE : Ik zie dat deken bewegen.

HONORE : Ik zie niets. Ik wil niets zien. Ik heb hoofdpijn.

(Oscar, slaapwandeland, natuurlijk gevolg van de kater, staat langzaam recht, deken of tafelkleed over het lijf en wandelt als een slaapwandelaar door de kamer, handen voor zich uitstrekking. Hij zoekt iets, loopt tegen alles aan en bereikt de kast, doet de kast open en wil naar binnen stappen.)

HONORE : Héhéhé, wat ga je daar doen ?

OSCAR : (Keert zich naar Honoré) Plassen !

HONORE : Ben je gek ? Plassen in mijn kast !

OSCAR : Moet ik het tegen die boom doen ?

HONORE : Er is hier geen boom.

OSCAR : En daar ?

HONORE : Dat zijn mijn billen.

OSCAR : Ik dacht al : wat is dat een kromme boom ! (wil naar boven)

RIENTJE : (gilt) Honoré, houd die gek tegen. Hij mag niet naar boven.

HONORE : Naar het toilet in de badkamer. Dat is toch de gewone gang van zaken. Hij kan toch moeilijk hier plassen !

RIENTJE : Dat hij buiten naar het toilet gaat. Hij komt niet in de badkamer. (Af. Honoré probeert Oscar van de trap te sleuren)

MARIETTE : (op met koffie) O...ik zie het al. Ik ben te laat. Het ongeluk is gebeurd.

HONORE : Ja.

MARIETTE : Niets aan te doen. Wat gebeurd is, is gebeurd !

HONORE : Kon je me niet verwittigen dat mijn vrouw thuis was ?

MARIETTE : Heb ik geprobeerd, meneer. Maar je had het zo druk met je kater...

HONORE : Ik heb geen kater.

MARIETTE : Met uw kattinne dan...dat ik geen tijd en geen gelegenheid kreegom je te waarschuwen. Ik moest zelfs zwijgen. Mijn tetter houden. Nu goed, ik heb mijn tetter gehouden en je ziet : met je gat in 't water gevallen. Op heterdaad betrapt !

HONORE : (wijst naar Oscar) Wat moet ik met hem ?

MARIETTE : Verzuipen, gelijk de kattejongen.

HONORE : Mariette !

MARIETTE : Waarom loopt hij zo gek de kamer rond ?

HONORE : Hij moet plassen !

MARIETTE : Vooruit, als de bliksem naar het toilet, buiten.

HONORE : Hij vindt het toilet nooit.

MARIETTE : (Zij werkt Oscar naar buiten) Dan plast hij maar gelijk de honden. Tegen een boom. En neem je broek en je spullen mee. (Na een korte pauze) En madame ? Hoe is het daarmee ? Heeft ze gezien...?

HONORE : Mariette, om de liefde Gods, wanneer wist jij dat madame naar huis kwam ?

MARIETTE : Gisterenmiddag, meneer. Ze had gebeld.

HONORE : En waarom heb je mij dan niet verwittigd ?

MARIETTE : WAAR was meneer gisterenmiddag ?

HONORE : En waarom heb je geen kattebelletje gezet om mij te waarschuwen. Je hebt dat toch altijd gedaan. Vroeger.

MARIETTE : En dit, meneer ? (Ze neemt een heel grote brief die op het buffet stond. Ze leest.) Madame is thuis. Oost west, thuis best. Iedere vogel in zijn nest. Wat is dit ?

HONORE : Dat heb ik niet gezien.

MARIETTE : Natuurlijk niet. Als je zo lazarus bent, dat je zelfs niet weet met wie je naar huis komt en in welk bed je moet slapen, dan zie je niets !

HONORE : Hoe moet ik nu uit dit wespennest geraken ?

MARIETTE : Help uzelf, zo helpt u God. Zal ik de koffie hier maar neer-

zetten ?

OSCAR : (op, hij is half wakker) Haaa...En dan is er koffie...Goede morgen, zal ik maar zeggen.

MARIETTE : Heb je thuis geen koffie ?

OSCAR : Ik ben thuis, Mariette. Ik ben thuis. Als ik bij u ben en bij mijn vriend, Honoré, ben ik altijd thuis. (Gaat op stoel staan en begint te zingen) "Wij zijn geboren kameraden..."

MARIETTE : Zo was het deze nacht ook zeker ? In al die kroegen?

HONORE : Ben je gek ? Stil ! Wat moet mijn vrouw daar wel van denken ? Moet je nog meer olie op het vuur gooien ?

MARIETTE : O...die zal niet veel meer moeten peinzen, die weet alles al.

OSCAR : Uw vrouw ? Rientje ? Die zit toch in Blankenberge ? (zingt) Aan het strand, stil en verlaten...

MARIETTE : Wat ben ik blij dat ik niet getrouwd ben ! Zie je dat al thuis arriveren ? Zo zat als een kiekendief ?

HONORE : Oscar, als je je mond niet ogenblikkelijk houdt, dan...

OSCAR : Dan ?

HONORE : Dan...krijg je geen koffie.

MARIETTE : Ja. Hoe dat hier moet aflopen, weet ik niet. Wij zitten tot over onze oren in de puree. (Af in de keuken)

OSCAR : Maar waarom ben je zo in paniek ?

HONORE : Rientje is thuis !

OSCAR : Van daarjuist ?

HONORE : Neen...van gisteren.

OSCAR : Dan heeft ze... ?

HONORE : Ja.

OSCAR : Erg.

HONORE : Zeer erg. (Lange stilte. Ze drinken koffie.)

OSCAR : En dat het dat alleen was, hé.

HONORE : Hoe, dat het dat alleen was ? Is het nog niet erg genoeg ?

OSCAR : Ja, het is al erg. Ik denk dat ik zo vlug mogelijk naar huis ga en maar onmiddellijk boek voor een reis van 4 weken naar de Costa del Sol. Want als dat andere daar nog gaat bijkomen...

HONORE : Maar wat wil je altijd zeggen ?

OSCAR : Doe nu niet gelijk van Héé, hé, dat je van niets weet...

HONORE : Biechten gaan, waar, Oscar. Op mijn Plechtige Communiezieltje, ik weet niets.

OSCAR : Niets ?

HONORE : Er is een gat in mijn geheugen, dat weet je toch...

OSCAR : Ja, bij mij is er een gat in mijn portemonnee...

HONORE : Wat is er gebeurd ?

OSCAR : Ik zal het je zeggen, maar ik weet dat je mij een broek aan het aanpassen bent. Je weet alles zo goed als ik !

HONORE : Doe er niet zoveel tralalakens aan, kom op.

OSCAR : Toen we gisteren....

(Op dit ogenblik horen wij gerucht op de trap. Wim en een Marokkaans meisje stormen de trap af. Je ziet duidelijk dat ze op elkaar verliefd zijn.)

ZIJ : Morgen ! Goede morgen !

WIM : Pa, weet je het al ?

HONORE : Wat moet ik weten, jongen ?

WIM : Ma is thuis. Van Blankenberge. Onverwachts, als een donderslag.

HONORE : Dat weet ik. En...

WIM : Ze is van gisterenavond al thuis.

HONORE : Het schijnt...ja.

WIM : Ik meende dat ze aan de zee bleef voor een paar weken.

HONORE : Ik ook, jongen. Ik ook.

WIM : En daarom... O ja...dit is Fatima... Maar dat vertel ik je straks. Wij zijn zo terug...

(Onder heel deze scène is Oscar diep in zijn zetel weggekropen. Hij lijkt haast onzichtbaar.)

HONORE : Wel, hoe zit jij daar nu ? Ben je dan werkelijk een aap ?

OSCAR : Ramp, Honoré, ramp..de wereld vergaat !

HONORE : Ja, precies... Was dat nu een vreemde of wat was dat nu ?

OSCAR : Ja, een beetje lang in de oven gezeten, hé.

HONORE : Een bruintje?

OSCAR : Ja...misschien onder de lamp gelegen ?

HONORE : En heeft dat hier geslapen ? In mijn huis ? In mijn bed ?

OSCAR : Ja, dat weet ik niet, Honoré. Ik heb alle bedden niet getoet. Ik had al last genoeg om er één voor jou te vinden. En daar lag ze zeker niet in.

HONORE : Ja, het kinderbed.

OSCAR : Dat zul je wel niet meer gevoeld hebben.

HONORE : Heeft die bij hem geslapen ?

OSCAR : Ja, als ik zijn vader gisterenavond in de "Ambiance" aan het werk zag met de grietjes...dan heb ik daar wel mijn bedenkingen over...

HONORE : Maar waarom zeg je daarjuist: ramp, ramp precies of de zondvloed op komst is ? Is het om dat vriendinnetje van Wim ?

OSCAR : Het wordt de hoogste tijd dat je dat gat in je geheugen eens vult, Honoré. Ken je dat meisje niet meer ?

HONORE : Neen. Waarom ? Moet ik haar kennen ?

OSCAR : Ze is mooi, ze valt nogal op.

HONORE : En dan ?

OSCAR : Zeg niet dat je geen oog hebt voor mooie vrouwtjes hé. Speel nu de farizeeër niet !

HONORE : Dat is toch niet verboden, zeker ? Ik ben zo geschapen. Kijken mag, afblijven moet... Allé, soms.

OSCAR : Ja, als je hen maar niet verwijt van couscous-vreter en zegt dat ze stinken naar schapevlees en look.

HONORE : Heb ik dat gezegd ?

OSCAR : Ja...

HONORE : Och God...

OSCAR : Je weet toch nog wel dat je ruzie gehad hebt hé, (nadrukkelijk) meneer de burgemeester. Dat je daar midden in de nacht hebt staan schreeuwen tegen een bende yuppies...dat jij de burgemeester van Smallegem bent !

HONORE : Ik ?

OSCAR : Ja, jij. En doe niet onnozel, hé, of ik pak mijn jas en ik trek naar huis en je kan alleen uit dit moeras kruipen.

HONORE : Heb ik nog meer onzin gezegd, Oscar ?

OSCAR : Gezegd, neen. Gedaan.

HONORE : Ik heb ze toch niet aangerand, hé ? Verkracht ?

OSCAR : Neen, maar je hebt haar verweten voor al wat satanisch is. Je hebt geluk dat het geen Islamitische is of je was al ter dood veroordeeld.

HONORE : Dat is niet erg. Woorden vliegen, boeken blijven.

OSCAR : Maar je hebt ook een robbertje gevochten toen wij die 'Ambiance' verlieten, en dat is erg. Daar is politie aan te pas gekomen. 'k Heb die yuppies rap wat geld in hun handen gestopt of ze hadden filet américain van jou gemaakt.

HONORE : Daar zouden ze van ver moeten voor komen ! Ik kan nog altijd mijn mannetje staan.

OSCAR : Doe nou niet of je Tarzan bent, hé ! Of Kung Fu !

HONORE : Wat ben ik toch een ezel als ik gedronken heb.

OSCAR : Ah....je weet het....!

HONORE : Het is niet waar. Je overdrijft. Het kan niet waar zijn.

OSCAR : Neen ?

HONORE : Neen.

OSCAR : Waar is je tas ?

HONORE : In mijn bureau. Normaal staat ze in mijn bureau, zoals altijd.

OSCAR : Nu staat ze in het bureau van politie. Je kan ze daar gaan halen.

HONORE : Ik ?

OSCAR : Ja jij, wie anders ?

HONORE : Dat kan niet, Oscar. Ik ben burgemeester. Ik ben hoofd van de politie. Zie je mij daar al staan ? Als een schooljongen ? "Mag ik alsjeblief mijn tas terughebben ?" De agenten lachen zich te barsten. Ga jij hem halen.

OSCAR : IK ?

HONORE : Ja, waarom niet ? Je bent mijn beste vriend. Je bent jonkman. Voor jou heeft dat geen belang. Je bent geen burgemeester, als ik.

OSCAR : En dan ?

HONORE : Zeg dat die tas van jou is.

OSCAR : Da's liegen.

HONORE : Om bestwil. Dat mag ? Dat doen wij dagelijks in de politiek.

OSCAR : En verder ?

HONORE : En dat jij hebt ruzie gemaakt met die yuppies en dat je gevochten hebt.

OSCAR : Nu nog schoner. Ik heb nog nooit gevochten. Ze maken stooftout van mij.

HONORE : Dat kan de politie niets schelen. En als er iets te betalen valt, héwel dan...

OSCAR : En hewel dan ?

HONORE : Hewel, betaal dan, hé !

OSCAR : Een schone meneer ben je ! Allé merci !

HONORE : 't Is niets. Gaarne gedaan.

RIENTJE : (Nu gekleed, van boven op) Honoré, ik moet je spreken. Dringend.

HONORE : Moet dat nu ? Ik moet naar het gemeentehuis.

RIENTJE : Ja.

HONORE : Doe dan, schat, doe maar.

RIENTJE : Ik zie dat Oscar hier nog is.

HONORE : Jamaar, hij wou juist naar huis gaan. Hij heeft nog een dringende boodschap te doen. (Wil Oscar buiten)

OSCAR : Ik ? Naar huis ? En een boodschap ? Bijlange niet !

RIENTJE : Denk je niet, Oscar, dat je nu best naar huis gaat. Het is erg genoeg geweest. Misschien is er iemand ongerust over je lang uitblijven ?

OSCAR : Over mij maakt zich niemand ongerust, madame. Niemand.

HONORE : Hoe ben jij hier eigenlijk terecht gekomen ?

OSCAR : Dat is nu nog mooier. Als ik jou niet naar hier gesleurd had en in het eerste het beste bed had gestopt, dan zat je nu het rolleke.

HONORE : Ezel !

RIENTJE : Ga jij bij Mariette in de keuken een boterham eten.

OSCAR : Allé dan maar. Ik zie dat er hier pannen op het dak liggen. Maar veel zal ik niet binnen krijgen. En heeft ze choco ? 's Morgens moet ik altijd choco hebben.

HONORE : Ze heeft choco, maar jij verdient alleen water en brood.

OSCAR : Merci, omdat jij het zo vriendelijk zegt. (af)

RIENTJE : Mooie vrienden heb je toch !

HONORE : Och...hij is de kwaadste nog niet. Een beetje sulachtig, meer niet.

RIENTJE : En Wim ? Heb je Wim gezien ?

HONORE : Ja.

RIENTJE : Schoon, hé ?

HONORE : (denkt aan Fatima) Ja, schoon is ze wel.

RIENTJE : (vernietigend) Sulachtig.

HONORE : Wie ?

RIENTJE : Honoré, Wim haalt hier meisjes in huis, als zijn ouders afwezig zijn. Eigenlijk is dat zijn schuld niet, want zijn vader, die thuis dient te zijn, is op de boemel. Vader gaat op stap !

HONORE : Ik kan hier toch niet voor de deur zitten, gelijk een gevangenisdiscipier zeker ?

RIENTJE : Neen, buitensmijter in een nachtbar zou je beter staan.

HONORE : Rientje !

RIENTJE : Je ziet wat er van komt. Krijgt dat kind hier een opvoeding of niet?

HONORE : Ik doe mijn best !

RIENTJE : Ja...en ik doe de rest !

HONORE : Waar heeft ze geslapen ?

RIENTJE : Boven.

HONORE : Niet in de kelder, dat heb ik ook wel gezien.

RIENTJE : Ik bedoel...helemaal boven.

HONORE : En hij ? Ik hoop dat HIJ niet vanboven gelegen heeft.

RIENTJE : Hij sliep in zijn kamer.

HONORE : Godzijdank. En dan ?

RIENTJE : Wat, en dan ?

HONORE : Het is een bruintje, Rien.

RIENTJE : Dat heb ik ook wel gezien.

HONORE : En dat vind je niet comme si...comme ça ?

RIENTJE : Honoré, speel nu niet de racist, hé. Dat is uit de mode.

HONORE : Dus jij vindt het goed ?

RIENTJE : Ik heb niet gezegd dat ik het goed vind. Trouwens, dat heeft
toch geen zin.

HONORE : Ah, dat heeft geen zin, zo wordt er vandaag de dag geredeneerd ?

RIENTJE : Niet alleen vandaag de dag, maar er is altijd zo geredeneerd.
Vonden onze pa en ons ma het goed dat ik met jou trouwde ? Ik zie
nog het gezicht van ons ma, toen ik de eerste keer met jou over
de vloer kwam. Ik heb nog nooit zo'n dondervlaag gezien. En onze
pa kreeg ineens buikpijn en moest naar het toilet lopen. En heb
jij je daarom teruggetrokken ?

HONORE : Dat is een ander geval.

RIENTJE : Waarom is dat een ander geval ?

HONORE : Je vader was ouderwets en rechts. Maar hier verschillen de part-
ners van kleur. Wat er eventueel van terecht komt, is koffie met
melk.

RIENTJE : En jij links ? Zo links als Le Pen zeker ? Of die mannen van
't Vlaams Blok ? En verschillen van kleur ? Bah, politiciers
veranderen voortdurend van kleur.

HONORE : Rientje, we moeten iets doen. Wij moeten handelen. Ons gezin
verdedigen.

RIENTJE : Wij ? Zei je "wij" ?

HONORE : Ja, schat, wij. Eensgezind.

RIENTJE : En noem mij niet schat. Ik vind dat zo mosselachtig.

HONORE : Zo al met eens ? Komt dat van de zee ?

RIENTJE : Ja.

HONORE : Ze moet hier buiten. Ik wil haar niet in mijn huis.

RIENTJE : Zo, zonder meer buiten ? En de zaak is opgelost ?